

TÁVOLI HÍREK

ADVENTISTA MISSZIÓ

fiatalok és felnőttek részére

2019 • **NEGYEDIK NEGYEDÉV** • KELET – KÖZÉP-AFRIKAI DIVÍZIÓ

TARTALOM

KENYA

- 5 Fél lábat 25 lélekért / Október 5
8 32 éves és eddig 800 embert vezetett Krisztushoz / Október 12 T

DÉL-SZUDÁN

- 11 A copfos ember és az apja / Október 19 T
14 Tizenhárom egyháznál kereste / Október 26
17 A kemény katona álma / November 2

RUANDA

- 20 Igehirdető az autóbuszban / November 9
23 A ruandai árva kislány / November 16
26 Yvonne nővér / November 24 T

KELET – KÖZÉP-AFRIKAI DIVÍZIÓ

- 29 Nem keresztény könyv által megmentve / November 30

ETIÓPIA

- 32 A pénztelen könyvelő / December 7
35 Nincs vesztenivalója / December 14 T

KONGÓI DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁG

- 38 Az árvagyerek árvaházat vásárol / December 21 T
42 A 13. szombati program: „Fájásaim vannak” / December 28
45 A következő negyedévi terveink
47 Adatforrások

T = A tizenévesek számára is érdekes történetek

A fedőlapon: A ruandai Yvonne Mushimiyimana, aki most 27 éves, elutasította Istent, mert popcsillag akart lenni. De amikor a kisgyerekek sorra olyan tetoválást akartak, mint Yvonne, akkor belátta, hogy valami nincs rendjén. Az ő történetét is elolvashatjátok ebben a füzetben.

— IV. negyedév —

KORÁBBI ADOMÁNYAITOK

A három évvel ezelőtti, 13. szombati adományaitok támogatásával szombatiskolai tantermek épültek, a Kinshasai (Kongói Demokratikus Köztársaság) három gyülekezetet is beleértve. Ebben a füzetben Kinshasai történeteket is olvashattok.

KEDVES SZOMBATISKOLAI VEZETŐ

Figyelmünket ebben a negyedévben a Kelet – Közép-Afrikai Divízióra irányítjuk, amelyhez 11 állam tartozik: Burundi, Kongói Demokratikus Köztársaság, Dzsibuti Köztársaság, Eritrea, Etiópia, Kenya, Ruanda, Szomália, Dél-Szudán, Tanzánia és Uganda. A világnak ezen a részén, ahol 393 millió ember él, az adventista egyház szépen növekszik. Az összes hívő bevonása az evangéliumi tevékenységbe, Ruandában, rekordszámú keresztelést eredményezett (110,000 ember), 2016 májusában.

És ennek a divízióknak más államai is hozzájárultak ehhez a keresztség hullámhoz, így az egyháznak itt ma már közel 4 millió tagja van, tehát egy adventista hívőre 100 lakos jut.

E negyedévi, 13. szombati adományainkkal négy országban 7 projektet támogatunk.

Kongói Demokratikus Köztársaság fővárosában, Kinshasában megtekintettem a 15 ágyas adventista klinikát, ahol egy megszentelt orvosi csapat imádkozik, és korlátozott erőforrásokkal dolgozik. Frank Mbunga Mudibu, betegápoló is köztük van, aki a feleségéért imádkozik, hogy lehessen gyermekük. Nem az elvárásai szerint történtek a dolgok, de azért mégis nagyon hálás Istennek.

Kenyában találkoztam egy nővel, Philis Odinhóval, aki elvesztette fél lábát, mivel nem kapott megfelelő orvosi kezelést az állami központi kórházában. Ő most annak örül, hogy a lába elvesztése következtében 25 személy keresztelkedett meg. Az egyházvezetők úgy vélik, hogy a lábát meg lehetett volna menteni, ha megfelelő kezelést kapott volna.

A 13. szombati adományaink egy részével a Kisumu adventista kórház felszerelését támogatjuk, és reméljük, hogy képes lesz ilyen megfelelő kezelést biztosítani az emberek számára Philis szülővárosában.

Olvassatok Frankról, Philisről és más emberekről a Távoli híreknek ebben a missziós füzetében.

További jellegzetességek

Ha érdekesebbé szeretnétek tenni a szombatiskolát, e füzet angol nyelvű, PDF verzióját letölthetitek a következő linken: bit.ly/adultmission és a Facebook-on is elolvashatjátok (angolul). Látogassátok meg a Facebook oldalunkat és fejezzétek ki tetszésüket. ([Facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies)).

Használjátok a missziós történetek videofelvételét, amelyek a világszerte élő emberek tapasztalatairól szólnak, külön kiemelve a 13. szombat adományában részesülőket. Ha kívánjátok, kaphattok egy listát is minden ilyen videoklipről és linkről az interneten, így az alkalmazást letöltve online is megtekinthetitek a videoklipeket.

Minden héten további képeket és érdekes dolgokat teszünk fel, amelyeket letölthettek és bemutathattok az osztályban egy számítógépen vagy mobiltelefonon, miközben felolvassátok nekik a missziós történeteket, vagy kinyomtathattok képeket és kitehetitek a szombatiskolai osztályotok termében, esetleg még a szombatiskolai hirdetőtáblákra is.

Még más adatokat és tevékenységeket a füzet végén megadott helyeken találtok, vannak ott például weboldalak, amelyeken még több anyagot gyűjthettek a szombatiskolai missziós bemutatótokhoz. Személyesen is felvehetitek velem a kapcsolatot. E-mail címem: mcchesneya@gc.adventist.org

Köszönjük, hogy segítetek a szombatiskolai osztályotok tagjainak, hogy megismerkedhessenek a világszerte élő testvéreikkel és ösztönzitek őket, hogy adományaikkal vegyenek részt az egyházmisszióban.

Szívből köszönjük és az Úr áldását kívánjuk nektek!
Andrew McChesney a Távoli hírek szerkesztője.

Támogatási lehetőségek

Ebben a negyedévben a 13. szombati adományaink a következő projekteket támogatják:

- Az egészségügyi szolgáltatások kibővítése a KDK Kinshasa-i adventista klinikán.
- Philip Lemon-i Adventista Egyetem három auditoriumának felépítése.
- Tantermek építése a Kongói Demokratikus Köztársaság, Goma Adventista Egyetemén.
- A Wau külterületi iroda megnyitása Dél-Szudánban.
- Adventista középiskola megalapítása Juba városban, Dél-Szudánban.
- Adventista kórház építése Kisumuban, Kenyában.
- Négy gyermek-szombatiskolai osztályterem felépítése Etiópiában.

2019. október 5.

1. FÉL LÁBAT 25 LÉLEKÉRT

Philis Odinho, 45 éves

Kenya

Philis Odinho, 2017-ben erős fájdalmat érzett a lábában.

A fájdalom kibírhatatlanná vált. Philis elment a Kisumu (Kenya) városi kórházába, ellenben nem tudtak rajta segíteni. Az orvosi személynzet éppen sztrájkolt.

Pénztelenül és kevés kilátással Philis elment egy kis klinikára. Az orvosnak azonban nem volt felszerelése, hogy megrentgenezze a lábát. Megnézte a lábát és az volt a véleménye, hogy le kell vágni.

Philis özvegyasszonyként nevelte a tizenéves fiát, és semmi kedve se volt ahhoz, hogy elveszítse a lábát, ezért hazament. Miután azon-

ban szüntelenül fájt a lába, ismét visszament. Az orvos pontosan a térde alatt vágta le a lábát.

Három hét után Philis nagyon beteg lett. Szinte mozdulni sem bírt.

A röntgenfelvételt az állami kórházban készítették el, az orvos pedig megállapította, hogy a sebe gangrénás lett, és hogy a térd feletti részre is áterjedt. Így még egyszer meg kellett műteni, és még más részt le kellett vágni a lábából.

A műtét után Philis kórházban maradt. Már annyira beteg volt, hogy szinte minden reményt elvesztett. Ekkor felhívta a barátnőjét, Annát, a kenyai Adventista Nőszolgálat vezetőjét.

Látva Philist, Anna azt gondolta, hogy az asszony valóban meg fog halni. Anna imádkozott érte, és Philis erősebbnek érezte magát, ezért megkérte, hogy tovább imádkozzon érte. Anna egyetértett vele, majd adott neki inni.

Másnap Anna még néhány testvérnővel együtt ismét meglátogatta Philist. És minden következő nap eljártak hozzá. A lelkipásztor és a gyülekezeti vezetők is eljöttek néhányszor, hogy bátorítsák és imádkozzanak.

Philis is imádkozott a betegágán: „Uram, kegyelmezz nekem. Óh, Istenem, az egyetlen fiamért”.

A fia, akit egyedül nevelt, az apja halálát követően elmaradt a gyülekezetből. A fia dühös volt elhunyt apja rokonaira, akik átvették a házat, és elvettek minden holmit, miután Philis férje meghalt. Kenya bizonyos részein a nőt felelősnek tartják a férje jólétéért, és bűnös, ha a férje meghal. Az elhunyt férje családja is Philis-t hibáztatta, ezért elvette mindenét, ami a birtokában volt.

A gyülekezet hívei három hónapig minden nap meglátogatták őt a kórházban. Segítettek neki az orvosi ellátások és az egészségbiztosítás fizetésében.

Amikor visszatért a bérelt otthonába, az egyház hívei rendszeresen látogatták őt és segítettek neki a mindennapi szükségletekben.

És akkor valami csodálatos dolog történt. Nyolc beteg a kórházban kérte, hogy megkeresztelkedhessen. Meghatotta őket az együttérzés, amelyet a gyülekezet hívei Philis irányában tanúsítottak, így ők is a közösség részévé akartak válni. Ezt követően a szomszédban lakó hét

házaspár is kérte a keresztséget. Őket is megérintette a gondoskodó szeretet, amellyel az egyház hívei Philist körülvették.

Amikor Philis édesanyja az ország másik részéről eljött őt meglátogatni, a gyülekezet nőszolgálati osztályának a tagjai váratlanul megérkeztek, éppen amikor Philis a reggelihez imádkozott.

Philis édesanyját, aki egy másik keresztény egyházhoz tartozott, annyira lenyűgözte ez a gondoskodás, hogy kijelentette, hogy adventista hívő akar lenni. Később meg is keresztelkedett Philis egyik nővérével együtt.

Hogy Philis öröme még teljesebb legyen, a fia is megkeresztelkedett és házasságot kötött a Kenia-Re imaházban, 2018-ban.

Attól kezdve, hogy elvesztette a lábát, eddig 25 személy kötött szövetséget Istennel. Ezt csodálatos jutalomnak tartja.

„Hálás vagyok Istennek azért, hogy a fiam visszajött a gyülekezetbe. Habár csak fél lábam maradt meg, de sok áldást kaptam helyette én is meg a családom is. A levágott lábam 25 személyt vezetett Istenhez.”

Ebben a negyedévben a 13. szombati adományaink támogatásával adventista kórház épül Philis városában, a kenyai Kisumuban. Köszönjük, hogy nagylelkűen fogjátok támogatni a kenyai lelki-testi egészséggel kapcsolatos törekvéseinket.

A történettel kapcsolatban

- Philis kedvenc éneke a „Jézus gondoskodik-e?” kezdetű ének.
- Philis kedvenc bibliaversei a 23. zsoltárban találhatóak.
- A Facebook-oldalunkról töltsétek le az ehhez a történethez fűződő, közepes méretű képeket: bit.ly/fb-mq . Ezeket a képeket mindig vasárnap töltjük fel, hat nappal azelőtt, hogy a történetet közzétesszük a Facebookon.
- A nagyobb felbontású képek letölthetők az ADAMS adatbázisból: bit.ly/one-leg-25.
- A nagy felbontású felvételek, a 13. szombati projektjeinkről, szintén az ADAMS adatbázisból tölthetők le: bit.ly/ECD-projects-2019.

Missziós adatok

- Kenyában az első adventista misszionárius a kanadai Arthur A. Carscallen volt, aki 1906-ban indult útnak. 14 hónapig több misszionáriusi épületet épített, és megtanulta a „Luo” nyelvet, amelyet még soha nem írtak le. Később lefordította Máté evangéliumát erre a nyelvre, amelyet 1913-ban a Londoni Brit és külföldi Biblia-társulat végül elfogadott és kinyomtatott.
- A Kelet-Afrikai Baraton adventista egyetemet 1980-ban alapították meg, amely a kenyai kormány által 1991-ben akkreditált első magánegyetem lett. A Kelet-Afrikai Baraton adventista egyetem rendelkezik klasszikus és posztgraduális tanulmányokkal az Ügyviselet, az Oktatás, az Egészségügyi-tudomány valamint a Tudomány és technológia területén.

2019. október 12.

2. 32 ÉVES ÉS EDDIG 800 EMBERT VEZETETT KRISZTUSHOZ

Francis Ndacha, 32 éves

Kenya

Francis Ndacha Kenyában több mint 800 embert vezetett a keresztiséghez. Annak ellenére, hogy csupán 32 éves, és nem a Keresztény Adventista Egyház alkalmazottja.

Mégis hogy lehetséges?

Francis a Kenya központi részében található, Nyeri városban nőtt fel úgy, hogy nem járt gyülekezetbe. A barompásztori munkát végző édesapja egyik féle keresztény egyházhoz tartozott, az édesanyja meg egy másik keresztényi egyházhoz járt. Neki egyik egyházhoz se volt kedve csatlakozni.

Fiatalemberként boltot nyitott a Kitale városban, ahol használt cipőket árult, és ahol összebarátkozott egy nem-keresztény világvalás több vallásvezetőjével. Elfogadta a vallásukat, habár nem élte át a megtérést.

Egyik nap részt vett egy nyilvános összejövetelen, amelyen a nem-keresztény világvallás három papja és még öt keresztény prédikátor is megjelent.

A találkozó, amit a szervezők Dialógusnak neveztek el, és amelyre a helyi hatóságok engedélyével került sor, lehetővé tette, hogy a felszólalók felváltva beszéljenek a hitükről a város utcáján.

Francis megdöbbsent, amikor meghallotta, hogy a nem-keresztény prédikátorok a jó és gonosz szellemekről beszélnek. Azt mondták, hogy a szellemek, akik segítettek a nem keresztény vallás megalapításában, jók voltak és a másik vallásokat támogatók meg gonoszok voltak. Abban a pillanatban Francis úgy döntött, hogy nem csatlakozik ehhez a valláshoz.

Habár nem sok vallásismerettel rendelkezett, a szellemekről úgy vélte, hogy mind bukott angyalok, azaz démonok. Nem volt hajlandó hinni a jó szándékú démonokban.

A dialógus végén Francis megkérdezte a keresztény lelkészeket, hogy melyik egyházhoz tartoznak?

„A Keresztény Adventista Egyházhoz”, mondta egyikük. Francis még sohasem hallott erről az egyházzól.

A cipőboltjában dolgozva egy alkalommal megkérdezte a bolt közelében áruló idős embert, hogy tudja-e kik az adventisták?

„Ők a sátán gyülekezete”, mondta neki az idős bácsi. „Fenevadakról beszélnek az embereknek.”

Francis úgy döntött, hogy nem csatlakozik az adventista egyházhoz.

Nyolc hónap elteltével ismét részt vett egy Dialógus-találkozón. Hét napig, naponta eljárt az előadásokra. Az adventista lelképásztörök prezentációs előadásokat is tartottak, Francis meg volt győződve arról, hogy igazat beszélnek.

Ő és még három személy meg is keresztelkedett.

Francis, aki ekkor 20 éves volt, azonnal hirdetni akarta Krisztust. Könyveket szerzett és DVD-ket, amelyek segítségével megtanulta, hogyan kell hirdetni az evangéliumot. Egy év elteltével eladta a cipőboltját és elkezdte járni a városokat, amelyek utcáin Igét hirdetett és részt vett a nem-keresztény papokkal megtartott Dialógusokon.

Amikor az emberek kérték, hogy megkeresztelkedhessenek, az adventista egyházhoz irányította őket.

„Igehirdetés közben sok csodát látunk, amelyet Isten bennünket felhasználva tesz meg”, mondja Francis.

„Csupán az elmúlt hónapban ötven ember kérte a keresztséget.”

Az egyik városban, a helyi nem-keresztény papok egyszer még a fővárosi, Nairobii papokat is meghívták a Dialógusra, hogy ellensúlyozzák Francis prezentációját.

A papok el is jöttek, és Francis négy napon keresztül beszélgetett velük. Az ötödik nap a helyi papság megtiltotta a hívőségeknek, hogy hallgassák a Dialógust.

Majd a rendőrség megkérte Francist, hogy hagyja el a várost.

„Senkit se kereszteltünk meg, de a helyi gyülekezet nagyon hálás volt az erőfeszítéseinkért, és egyben jó ötletet adott nekünk az utcai találkozó új reklámrendszeréhez.”

2018 júliusában, egy olyan város Dialógusában vett részt, ahol a lakosság jórészt nem keresztény vallást gyakorol. Miközben az emberek meghallgatták, ahogy összehasonlította a szent könyvüket a Biblia tanításával, sokan Krisztus mellé álltak. Ez felkeltette egy hivatalos, nem-keresztény személy haragját, aki elfogatta Francist.

Amíg a rendőrségen tartózkodott, a tömeg összejött a rendőrség előtt és kérte, hogy engedjék el. „Engedjék meg neki, hogy tovább beszéljen”, kiáltották. „Így legalább megismertük az igazságot.”

Öt óra után Francis 10 000 shilling (100 USA dollár) óvadék kifizetése után került szabadlábra, a tömeg pedig szétszéledt.

Az utcai Dialógusban Francis az előadásainak középpontjába a próféciákat helyezte. Huszonheten keresztelkedtek meg; egy, nem keresztény hitet gyakorló családban felnőtt ember pedig most tanulmányozza a hittételeket, és készül a keresztségre. Azt mondta, hogy Francisnak a rendőrséggel kapcsolatos problémái vonzották Krisztushoz.

„Láttam, ahogy a nem-keresztények dolgoztak, és láttam, hogy elfogultak. Hogyan alkalmazhattak erőszakot, és tartóztathatták le? Nem őszinték.”

Francis non-stop utazik a feleségével, a négy éves kislányával, meg a három hetes fiával és még számos adventista baráttal, akik segíte-

nek nekik az evangéliumi munkában. Azt mondja, senkinek nem kell lelkipásztornak lennie ahhoz, hogy hirdesse Jézus közeli eljövételének üzenetét.

„Még az sem fontos, hogy az egyház szolgálatában álltok-e. Jézus közeli eljövételének az üzenetét bárki hirdetheti.”

A történettel kapcsolatban

- Nézzétek meg a Francisról készült videofelvételt: bit.ly/Francis-Ndacha.
- A Facebook-oldalunkról töltsétek le az ehhez a történethez fűződő, közepes méretű képeket: bit.ly/fb-mq. Ezeket a képeket vasárnap töltjük fel, hat nappal azelőtt, hogy a történetet közzétesszük a Facebookon.
- A nagyobb felbontású képek letölthetők az ADAMS adatbázisból: bit.ly/one-leg-25.
- A nagy felbontású felvételek, a 13. szombati projektjeinkről, szintén az ADAMS adatbázisból tölthetők le: bit.ly/ECD-projects-2019.

Rövid tények

- Kenyában legszámosabb a kvéker vallási közösség, mintegy 133 ezres létszámmal.

2019. október 19.

3. A COPFOS EMBER ÉS AZ APJA

Michael Kudzsú, 38 éves

Dél-Szudán

Michael Kudzsú, amióta az eszét tudja, mindig gyűlölte az apját. Amikor valaki az apja után érdeklődött, mindig így válaszolt: „Az én apám halott”. Így mutatta ki, hogy mennyire gyűlöli őt.

Michael apja és anyja elváltak, amikor ő még csak 9 éves volt és Ugandában éltek. Egy ideig eljárt apja farmjára, ahol az apja nehéz munkát végeztetett vele. A munka elvégzése után azonban nem adott neki enni. A fiú úgy érezte, hogy apja kihasználja.

Egy alkalommal, miután visszajött az apjától, így szólt az édesanyjához: „Nem tudok tovább apával maradni”. És többet nem is ment el hozzá. Az elkeseredettség azonban megmaradt benne. Nehéz életük volt, s emiatt apját hibáztatta. Úgy vélte könnyebben élhettek volna, ha apja nem válik el.

Pénz híján Michael a harmadik iskolaév után kimaradt a középiskolából, és rapper lett.

Kenyába költözött, ahol éjszakai klubokban dolgozott, és hosszú haját befonva viselte. Amikor egyik rokona meghívta magához Dél-Szudánba, Michael a jubai éjszakai klubokban folytatta a hipp-hopozást.

Egyik nap Michaelt az utcán megszólította az egyik bolt tulajdonosa: „Te melyik templomba jársz?”

Michael megállt, majd így szólt: „Én nem járok templomba...”

„És miért nem?”

„Nézz már rám”, mondta Michael, miközben a hajfonataira mutatott. „Gondolod, hogy így bemehetek bármelyikbe is?”

„Igen, te is járhatsz templomba.”

Michael ekkor megkérdezte az embert, hogy ő melyik templomba jár, és megtudta tőle, hogy a jubai központi adventista gyülekezetbe jár.

„Ebben az egyházban hamis imát mondanak, és hamis gyógyítást végeznek”, mondta az embernek.

A bolt tulajdonosa meghívta Michaelt a gyülekezetbe, ő azonban elutasította.

A következő alkalommal, amikor Michael elment a bolt mellett és a bolt tulajdonosa megszólította, Michael elfordította a fejét. A bolt tulajdonosa azonban a következő alkalommal, amikor ismét meglátta megint meghívta őt a gyülekezetbe: „Szombaton háromhetes evangéliumi sorozat kezdődik. Te is eljöhetnél.”

Az előadásokon Michaelnek leginkább az Istenhez közvetlenül intézett imák tetszettek. Aztán egyik este a lelkész a szombatról, mint a hetedik napról beszélt, és bibliaversekkel is alátámasztotta, hogy Isten a szombatünnepést nem helyezte át a vasárnapra.

Otthon Michael figyelmesen elolvasta az igehelyeket és meggyőződött, hogy a szombat az ünnepnap.

Az evangéliumi előadások végén, az utolsó szombaton, Michael és még néhány ember megkeresztelkedett a Nílusban. A hosszú hajfonatait senki sem tette szóvá.

A szombati istentiszteletek alkalmával azonban megjegyzéseket hallott a haját illetőleg. „Te keresztelt hívó vagy, nem fogod levágni a hajad?” - kérdezte az egyik hittestvére.

„Te engem most próbára akarsz tenni?” - felelte Michael. „Tudod, hogy Sámsonnak is hosszú haja volt. Nincs semmi rossz a hajban.”

„De magadra hívod vele az emberek figyelmét”, válaszolta a hittestvére.

„Nem érdekel, nem szabad megítélnünk az embereket a kinézésük alapján”, mondta neki Michael.

Tudta azonban, hogy valami nincs rendjén. Amikor a különböző gyülekezetekben személyes bizonyosságot akart tenni, mindig így kezdte: „Ne ijesszen meg benneteket a külsőm; közületek való vagyok”.

A szíve mélyén tudni akarta, hogy az adventisták igazán elfogadták-e őt, vagy csak a céljaikra használják, ahogy az apja is, évekkel korábban. Egy év elteltével megértette, hogy a hívők igazán szeretik őt. Otthonra talált, és levágta a hajfonatait.

Akkor az édesapja is eszébe jutott. Máté evangéliumában elolvasta, hogy „Ha pedig nem bocsátotok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.” (Mát 6,15)

Imádkozott: „Ha ez a Te akaratom, hát legyen. Taníts meg, hogyan kell megbocsátani.”

Három hónapba telt, mire megszerezte édesapja telefonszámát. Michael felkészült rá, hogy apja dühös lesz, de amikor felhívta, apja nem haragudott.

„Ki az? Nemde az én fiam?” - kérdezte az apja.

„Igen, én vagyok”, mondta Michael. „Nem is tudom, hogyan magyarázzam el neked azt, ami történt.”

„Nem számít, ne törd magad rajta, csak gyere vissza és legyél ismét a fiam. Gyere haza, amikor tudsz, és én áldásomat adom.”

A harmincévnyi harag egyszerre eltűnt Michael szívéből.

„Azt hittem, egész életemben gyűlölni fogom”, magyarázta Michael, aki most 38 éves és teherkocsijával apróbb szállításokat végez Jubában.

„Minden az adventista imaházban hallott szentbeszéddel kezdődött. Ez az adventista gyülekezet valóban a menny számára igyekszik felkészíteni az embereket.”

Köszönjük, hogy a 2016-os, 13. szombati adományaitokkal hozzájárultatok a jubai központi imaház gyermekosztályának a felépítéséhez; szombatonként Michael is ebbe a gyülekezetbe jár istentiszteletre.

E negyedév végén, a 13. szombatiskolai adományaink támogatásával adventista iskola épül a gyülekezet közelében.

A történettel kapcsolatban

- A Facebook-oldalunkról töltsétek le az ehhez a történethez fűződő, közepes méretű képeket: bit.ly/fb-mq. Ezeket a képeket vasárnap töltjük fel, hat nappal azelőtt, hogy a történetet közzétesszük a Facebookon.
- A nagyobb felbontású képek letölthetők az ADAMS adatbázisból: bit.ly/one-leg-25.
- A nagy felbontású felvételeket a 13. szombati projektjeinkről szintén az ADAMS adatbázisból tölthetők le: bit.ly/ECD-projects-2019.

2019. október 26.

4. TIZENHÁROM EGYHÁZNÁL KERESTE

Mary John Iyaa, 42 éves

Dél-Szudán

Mary John Iyaa soha nem gondolta, mennyire nehéz egyházat választani. Egy dél-szudáni, vezető keresztény egyház istentiszteleteit látogatva nőtt fel. De ez nem tette őt boldoggá. Nem látta az egységet, nem tapasztalta meg a szeretetet. Tizenhat éves volt, amikor átment egy másik egyházhoz.

Ebben az egyházban az emberek között szolgálati versengést tapasztalt: mindenki diakónus vagy gyülekezeti vén akart lenni. Mindig azon osztoztak, hogy ki legyen a vezető. Itt sem tapasztalt keresztényi szeretetet. Két év után továbbállt.

A következő egyház missziós lelkületűnek tűnt. De amikor az egyház nagyobb mennyiségű humanitárius segílyt kapott ruhaneműből, a hívők összecsaptak, hogyan kell elosztani egymás között a szoknyákat, a nadrágokat, az ingeket, stb.. Mary ott hagyta őket.

A negyedik egyháznál, a gyülekezeti udvar takarítása közben, Mary megbetegedett. Söprögetés közben hirtelen fájni kezdett a lába, és bedagadt. Elment a kuruzslóhoz, aki a történetének meghallgatása után azt mondta, hogy egy megátkozott földdarabra léphetett takarítás közben. Valaki a gyülekezetben ellenséges indulattal volt iránta, és rosszindulatúan átokkal célozta meg őt, mondta.

A férfi fogott egy borotvapengét, és a fejétől a lába ujjáig vékony bevágásokat végzett Mary testén, majd meleg vizet öntött rá, és néhány gyökérral bedörzsölte a testét. Ezután adott neki ugyanabból a gyökérből készített teát. Ezt a kezelést naponta kétszer végezték el rajta a következő három évben. Marynak olyan fájdalmai voltak, hogy már járni sem tudott, hanem mászott.

Egyszer csak megszűntek a fájdalmai és ismét tudott járni. A kuruzsló azt mondta, hogy a kezelése sikeres volt, amit Maryval meg is fizettetett: két kecske és egy nagyobb pénzösszeg volt az ára.

Mary nem ment többé vissza ebbe a templomba, mert félt, nehogy ismét megátkozzák. Kiválasztotta az ötödik egyházat, ahova minden vasárnap rendszeresen eljárt, amíg nem nyitottak egy újabb egyházat az otthona közelében. Ez volt a hatodik egyház, ahova eljárt. Aztán talált egy hetediket, majd egy nyolcadikat.

Marynek időközben fia született. Az ágyában ülve vizet iszogatótt egy csészéből, miközben erős fájdalmat érzett a nyakában. Nagyon szorította valami. A kuruzsló azt mondta neki, hogy valaki meg akarja őt ölni, és valamilyen mérget tett a csészéjébe.

Mary újabb teljes évet töltött az ágyában, miközben a kuruzsló ismét gyökérteával itatta. Végül mégiscsak rendbejött.

Mary tovább járta az egyházakat, szeretet és egység után kutatva. Még két alkalommal volt beteg, és a kuruzslók szerint valaki megba-

bonázta őt. Negyedszer, amikor ismét megbetegedett, megduzzadt a nyaka és minden felé valamilyen dudorok jöttek ki rajta. A kuruzsló azt mondta, hogy az ételébe tettek valamit, de nem tudott mivel segíteni rajta. Mary elment egy másik, majd egy harmadik varázslóhoz. Mindnyájan egyetértettek abban, hogy valaki mérget tett az ételébe. Megmutatták neki az Interneten, hol van a testében a mérge, de segíteni egyikük se tudott.

Akkoriban Mary már a 13. egyházba járt, és először döntött úgy, hogy Istentől kér segítséget. Három napig böjtölt és imádkozott, majd bement a kórházba.

Amikor az orvos meghallotta, hogy böjtölt és imádkozott, azt mondta neki: „Ez a legjobb, amit tehetél. Egyenesen a Főorvostól kértél segítséget.”

Adott neki egy injekciót, amelytől a dagadások lelapadtak.

Mary boldog volt, hogy Isten válaszolt az imájára, de még mindig nem érezte a nyugalmat az egyházban. A probléma akkor merült fel, amikor az egyház két lelkészével kezdett dolgozni: nagy köveket zúztak kisebb részekre egy hegy közelében, Dél-Szudán fővárosa, Juba mellett.

A lelkipásztorok és ő szóváltásba keveredtek, azon tanakodva, hogyan kell eladni a törött követ. Mary meg így gondolkodott: „Ebben az egyházban sincs szeretet és egyetértés”. Azon töprengett, hova is menjen.

Akkor eszébe jutott az adventista egyház. Ez volt az egyetlen egyház, ahol még sosem járt.

Emlékezett arra, hogyan beszélgetés közben látta a szeretetet az emberek arcán.

„Megvan!”, monda Mary a csodálkozó lelkészeknek. „Az adventista egyházhoz fogok járni”.

2017 áprilisában Mary megkeresztelkedett a jubai evangéliumi sorozat végén. Később a férje és az idősebb fia is megkeresztelkedett.

Mary ma már nem aggódik amiatt, hogy esetleg megbabonázzák.

„Szabad és boldog vagyok. Nem félek attól, hogy megmérgeznek, mert Jézus minden átoknál erősebb”, vallja.

Nemrég összetalálkozott az egyik lelkipásztorral, akivel együtt követ törtek.

„Hogy van az, hogy te ma egészségesnek és boldognak látszol”, faggatta őt a pásztor.

„Megtaláltam az örömet és az igazságot”, válaszolta neki. „És igazi egyetértésre találtam Isten gyermekei között.”

Köszönjük, hogy a 2016-os, 13. szombati adományaitokkal hozzájárultatok a jubai központi imaház gyermekosztályának a felépítéséhez; szombatonként Mary is ebben a gyülekezetben magasztalja Istent.

A történettel kapcsolatban

- Nézzétek meg a Maryról készült videofelvétel: bit.ly/Mary-Iyaa.
- A Facebook-oldalunkról töltsétek le az ehhez a történethez fűződő, közepes méretű képeket: bit.ly/fb-mq. Ezeket a képeket vasárnap töltjük fel, hat nappal azelőtt, hogy a történetet közzétesszük a Facebookon.
- A nagyobb felbontású képek letölthetők az ADAMS adatbázisból: bit.ly/Searching-in-13-Churches.
- A nagy felbontású felvételek, a 13. szombati projektjeinkről, szintén az ADAMS adatbázisból tölthetők le: bit.ly/ECD-projects-2019.

2019. november 2.

5. A KEMÉNY KATONA ÁLMA

Daniel Deng Machiek, 39 éves

Dél-Szudán

Daniel Deng Machiek, a dél-szudáni hadsereg magas és erős katonája, nem akart harcolni.

A kelet-afrikai térségben véres polgárháború dúlt, Daniel viszont nem akart harcolni a honfitársai ellen.

2013 decemberében, három napon át imádkozott és böjtölt a békéért.

„Istenem, Te igaz Isten vagy, rajtad kívül nincs más. Én katona vagyok, az emberek meg azt akarják, hogy a honfitársaim ellen harcoljak. Kérlek, te vezesd dél-Szudán népét.”

A harmadik este, miután elaludt, Daniel álmot látott. Három fényes angyal jelent meg a yirol hálósobájában, a szülőhelyén, amely nyolcórányi autóbuszútra volt tőle, Juba, Dél-Szudán fővárosától észak-nyugat felé.

„Kelj fel és énekelj velünk”, mondta neki az egyik angyal. Daniel csodálkozva kérdezte: „Ti honnan jöttetek?”

„Böjtöd és imád feljutott a Teremtőhöz. Azért küldtek bennünket, hogy megkereszteljünk téged”, tette hozzá.

Még mindig álmodva, Daniel csatlakozott az angyalok énekéhez, amely Jézust dicsőítette az emberek megváltásának művéért. Az angyalok ezután elvitték őt a városon kívüli a Yirol tóhoz. Az egyik angyal felöltöztette Danielt fehér ruhába, majd megkeresztelte a folyóban, miközben a másik kettő szemlélte az eseményt.

Utána kapott az angyaloktól egy Bibliát és elküldték őt a közeli egyházba.

„Ott érdekes dolgot fogsz hallani”, mondta az egyikük.

Ekkor eltűntek az angyalok. Daniel bement a gyülekezetbe. Bent halott emberek feküdtek a padok között. Csak egy kétéves kisfiú maradt életben. Szólt a kisfiúnak, hogy imádkozzanak együtt. Imádkozás közben a halott emberek egyenként életre keltek.

Ekkor Daniel felébred az álmából. Három évig gondolkodott, hogy mit jelenthet ez az álom.

2017-ben megismerkedett egy keresztény lelkipásztorral, aki az egyik vasárnapi istentisztelet alkalmával megkeresztelte őt és a feleségét. Amikor kijött a vízből, elsírta magát, amit felnőtt emberként még soha nem tett.

„Most miért sírok?”, kérdezte a lelkipásztort.

„A Szentlélek munkájának eredményeként”, válaszolta a pásztor.

Daniel zavarban volt, és dühös lett. A dühtől még inkább sírt. Nagyon kellemetlenül érezte magát. A dél-szudáni férfiak nem sírnak, a kemény katonák meg végképp nem. Dániel két napig sírt.

Akkor megérkezett hozzá látogatóba a 22 éves, Abraham nevű rokona. Mivel nem tudta elrejteni a könnyeit, elmagyarázta a rokonának, hogy a keresztsége eredményeként sír.

„De bácsikám, miért ennél az egyháznál keresztelkedtél meg?”, kérdezte Abraham. „Nem ez az igaz egyház.”

Abraham tanulmányozta a nagybácsival a Bibliát, s eközben a szombatra, mint hetedik napi ünnepnapra is rámutatott.

Daniel azonnal meg volt győződve arról, hogy Abraham egyházában, a Keresztény Adventista Egyházban kell dicsőítenie Istent.

A következő szombaton, a nejevel együtt, elment a jubai központi adventista gyülekezetbe. Három hónap múlva, pontosabban: 2018. január 20-án, ez a házaspár megkeresztelkedett.

Daniel egyetlen könnyet sem ejtett, amikor kijött a vízből.

„Most valósult meg az álom”, mondta az összegyűlt hívőknek, majd elmesélte, mit álmódott.

Látva Daniel örömét, az egyik fivére és a felesége is megkeresztelkedett, az édesanyja meg most készült erre a szertartásra.

Daniel, aki most 39 éves, csodálja azt, ahogy Isten az imájára válaszolt. 2013-ban a dél-szudáni békéért imádkozott, Jézus viszont álomban megmutatta neki az igazi, szívbeli békéhez vezető utat, hogy keresztség révén átadja a szívét Istennek.

„Boldog vagyok, immár könnyek nélkül. Még sohasem voltam olyan boldog, mint a keresztségemet követően.”

Köszönjük, hogy a 2016-os, 13. szombati adományaitokkal hozzájárultatok a jubai központi imaház gyermekosztályának a felépítéséhez; szombatonként Daniel is ebben a gyülekezetben dicsőíti Istent.

A negyedévi adományaink egy részével az imaház melletti középiskola felépítését támogatjuk.

A történettel kapcsolatban

- Nézzétek meg a Danielről készült videofelvételt ezen a linken: bit.ly/Daniel-Machiek
- A Facebook-oldalunkról töltsétek le az ehhez a történethez fűződő, közepes méretű képeket: bit.ly/fb-mq. Ezeket a képeket vasárnap töltjük fel, hat nappal azelőtt, hogy a történetet közzétesszük a Facebookon.

- A nagyobb felbontású képek letölthetők az ADAMS adatbázisból: bit.ly/Tough-Soldiers-Dream
- A nagy felbontású felvételeket, a 13. szombati projektjeinkről, szintén az ADAMS adatbázisból tölthetők le: bit.ly/ECD-projects-2019.

Rövid tények

- Az első szudáni adventista hívők Munir Andrawis és a felesége voltak, miután befejezték a Közel-Kelet Főiskolát Bejrútban, és 1955-ben visszatértek Szudánba, ahol a fővárosban missziós munkába fogtak. Humanitárius segítséget nyújtottak ruhaneműben, és támogatták a Biblia Levelező Iskola tevékenységét.
- Dél-Szudánban adventista egészségügyi központ, Munuki adventista klinika, Biblia Levelező Iskola és a „Meváltás FM” rádió működik, a fővárosban, Jubában.
- A hagyományos bennszülött vallásokon kívül Dél-Szudánban képviselt vallások még a kereszténység és az iszlám.

2019. november 9.

6. IGEHIRDETŐ AZ AUTÓBUSZBAN

Samuel Ndagiyimana, 59 éves

Ruanda

Amikor az emberek autóbuszszal munkába mennek, útközben sokan olvasnak valamit, vagy a mobiltelefonjukon játékot játszanak.

Samuel Ndagiyimana evangéliumot hirdet az autóbuszban.

Jézusról beszél és az Ő közeli eljövételéről, útközben, minden reggel, munkába menet, Ruanda fővárosában, Kigaliban. Soha nem tudta, hogy a szavai hatással voltak-e valakire, mindaddig, amíg egyszer az egyik zebránál egy asszony meg nem állította.

„Lelkész úr, álljon már meg”, mondta az asszony.

Samuel nem volt lelkipásztor, de megszokta ezt a megszólítást, mert az emberek többször is így szólították, mivel mindig Igét hirdette az autóbuszban. Megállt és meglepődve nézett az asszonyra.

„Nem ismerem önt, találkoztunk már valahol?”

„Ön nagyon jó munkát végez, lehet, hogy nem is tudja”, mondta az asszony. „Az autóbuszban találkoztunk, ön meg éppen arról prédikált, ami nekem gondot jelent.”

Az asszony emlékeztette Samuelt arra az egyik reggeli fejtegetésére, amikor arról beszélt, hogy Istent kell az első helyre tenni.

Azt mondta: „Amikor megérkeztek a munkahelyetekre, a terveitekben Istent tegyétek az első helyre. És mindenben, amit mondatok, mindenben, amit tesztek”, idézte őt az asszony.

Ez az üzenet volt rá hatással abban, hogy meghozza a fontos döntést, amint megérkezett a munkahelyére.

„A munkahelyemre érve azonnal egy nagy kihívás várt rám. Letérdeltem és imádkoztam: Istenem, az Isten embere, aki reggel az autóbuszban prédikált, azt mondta, hogy Téged kell az életemben az első helyre tennem. Segíts most nekem, hogy Téged tehesselek az első helyre.”

Az ima után erősebbnek érezte magát. Már tudta, mit fog mondani a főnökének.

Néhány óra elteltével a főnöke is megérkezett. Azonnal az ő asztalához ment.

„Mikor mehetünk?”, kérdezte az asszonytól.

„Főnök, nem akarok vétkezni”, válaszolta. „Nem mehetek el önnel, és három okom is van rá. Először is, férjezett vagyok és hű akarok maradni a férjemhez. Másodszor, keresztény nő vagyok, és nem akarok az Üdvözítő ellen vétkezni. Harmadszor, gyülekezeti vezető vagyok, és példaként kell állnom a hívők előtt.”

A főnök ledöbbsent.

„Már sokszor fordultam hozzád ezzel a kérdéssel, de soha nem mondtál se igent, se nemet. Miért? Hallottad az ajánlatomat, de nem hoztál döntést.”

A főnök arca elborult.

„Ezért a válaszóért, felmondatok neked”, morogta, és elhagyta az irodaszobát.

Az asszony nagyot sóhajtott, majd imádkozott. Nem akarta, hogy felmondjanak neki.

„Uram, én megdicsőítettelek a munkahelyemen, Téged tettelek az első helyre. Ha elbocsátanak, kérlek, gondoskodj a gyermekeimről.”

Ahhoz, hogy kirúgják, írásbeli értesítést kellett kapnia a főnökétől, hogy elbocsátották a munkából. Azt hitte, hogy a levelet a következő napon átadják neki, de ez nem történt meg. Eltelt még egy nap, de nem kapta meg a felmondást.

Aznap este a televízióban bemondták, hogy a főnöke felmondást kapott. Sírt, és Istent magasztalta.

Az utcán az asszony azt mondta Sámuelnek: „Úgy volt, hogy felmondást kapok, de mégis megtarthattam a munkahelyemet. Nem azt köszönöm Istennek, hogy elbocsátották a főnökömet, hanem azt, hogy Isten gondoskodik azokról, akik Őt az első helyre teszik.”

Samuel tovább hirdeti az Igét az autóbuszokban. Néha még az utcán is prédikál. Legjobban szeret azonban szó nélkül prédikálni. Igyekszik, hogy Isten segítségével a megjelenése és a cselekedetei által Krisztust tárja az emberek elé.

A világszerte élő hívők is szó nélkül tettek bizonyoságot, amikor 2016-ban átadták a 13. adományukat, amely egy részével az egészségügyi iskola megnyitását támogatták a Kigalii „Közép-Afrika” adventista egyetem területén.

Samuel is nagyon hálás ezért az egészségügyi iskoláért, ahol a tanárok és a diákok is támogatják a ruandai evangéliumhirdetést.

A történettel kapcsolatban

- Olvassátok el a gyermekeknek szóló Távoli hírekben, hogyan gyűjtotta fel az angyal Samuel dohányát.
- A Facebook-oldalunkon töltsétek le a történettel kapcsolatos, közepes méretű képeket: bit.ly/fb-mq. Ezeket a képeket vasárnap töltjük fel, hat nappal azelőtt, hogy a történetet közzétesszük a Facebookon.
- A nagyobb felbontású képek letölthetők az ADAMS adatbázisból: bit.ly/Bus-Preacher

- A nagy felbontású felvételek, a 13. szombati projektjeinkről, szintén az ADAMS adatbázisból tölthetők le: bit.ly/ECD-projects-2019.

Missziós információk

- Az adventi mű azon a helyen, amit ma Ruandának nevezünk, D. E. Delhove, fiatal belgiumi biblia munkással kezdődött, röviddel az I. világháború után. A háború kezdetén Delhove a belga hadsereg katonája volt, a háború alatt katonai lelkészként szolgált Kelet-Afrikában, ahol később Ruanda megalakult. A háború után ő és a családja misszionáriusok lettek olyan területeken, ahol még nem volt jelen az adventista egyház. Delhove egy misszióállomás számára alkalmas földterületet keresett. Kapott 50 hektárt, Nyanzától 18 km-re, északra, egy alacsonyabb hegygerincnél, amit Koponya-hegynek neveztek. A babonás helyi lakosok ugyanis kerülték ezt a helyet, mert úgy hitték, hogy valamikor a ruandai király megátkozta a helyet. Itt fektették le tehát a Gitwe adventista szeminárium alapjait.

Rövid tények

- A parlament nőtagjai alapján Ruanda tartja a világrekordot. A parlamenti tagok több mint 60% -a nő.

2019. november 16.

7. A RUANDAI ÁRVA KISLÁNY

Uwineza Naramé Delphine, 25 éves

Ruand

Szüleim az 1994-es ruandai népirtás áldozatai lettek. Testvérem nem volt.

Egy keresztényi árvaházban helyeztek el, ahol – emlékszem – sokat sírtam a szüleimet hiányolva. Mindig azt kérdeztem a személyzettől, hogy mikor láthatom az édesanyámat.

„Meg fogod látni”, bíztattak.

Én akkor meg voltam győződve arról, hogy édesanyám elment valahova, s én vártam, hogy visszajöjjön. De idővel egyre inkább elvesztettem a reményt.

A személyzet között voltak nők, akik anyapótló szerepet játszottak. Az én pótmamám egy adventista nő volt, Brigitte. Új édesanyám elvitt az imaházba, s nekem nagyon tetszett ez a légkörváltoztatás. A gyülekezet hívei is nagyon jól fogadtak.

Amikor azonban 7 éves voltam, a hatóságok becsukatták az árvaházakat, engem pedig egy család fogadott örökbe. Reméltem, hogy a család fényt hoz az életembe, de az ellenkezője történt.

Kezdetben figyelmesek voltak. Volt egy lányuk, Mutesi, aki korombeli volt. Ennek nagyon örültem, mert reméltem, hogy a szülők majd engem is úgy fognak szeretni, mint őt. De nem szerettek.

Reggel mindig fel kellett takarítanom a házat, és vizet kellett hoznom, még mielőtt elmentem az iskolába. A munkám miatt általában későn értem az iskolába, a tanárok pedig megverték.

Néha az óráról is kidobtak, rám szóltak, hogy menjek haza, de én az iskolaépület mellett mindig megvártam Mutesit, és aztán együtt hazagyalogoltunk.

Új anyukám tudta, hogy ő idézi elő az összes gondom-bajom, de nem tett semmit ellene.

Nemsokára nyíltan is kifejezte az irántam való gyűlöletét. Sokszor nem adott enni az étkezések alkalmával; és azt mondta, hogy ne hívjam állandóan anyának.

„Én nem vagyok a szülőanyád”, mondogatta.

Vele ellentétben, Mutesi szeretett engem. Mindig sírt, amikor látta, hogy rosszul bánnak velem. Ételt és tejet adott nekem, habár az anyja mindig szóvá tette, miért osztja meg velem az ennivalóját. Mutesi édesapja is kedvelt engem.

Még rosszabbra fordultak a dolgok, amikor 13 évesen befejeztem az iskolát. Én lettem az érettségi vizsgát, Mutesi meg nem. Amikor aznap hazaértünk az iskolából, Mutesi anyja szó szerint kidobott az utcára. Szerencsére más nevelőszülők is befogadtak engem a következő években. A hatóságok is támogattak. A középiskolát azonban nem fejeztem be.

Ahogy nőtem és egyre érettebb lettem, úgy vált az élet számomra egyre reménytelenebbé. Mindenre haragudtam és hittem, hogy

rám is mindenki haragszik. Azon töprengtem, ismer-e engem Isten? Különben, Istent is gyűlöltem.

Megpróbáltam szeszestállal halálra inni magam, de nem sikerült.

Egyszer, miközben végigmentem Nyamata város egyik utcáján, meghallottam a prédikátor hangját a hangszórókból.

Frederik Musoni igehirdető lelkész evangéliumi előadásorozatot tartott a Keresztény Adventista Egyház imatermében.

„Szeretnél-e teljes személy lenni?”, hangzott a kérdése. Mintha egyenesen nekem szegezte volna. Meghallgattam, amit mondott. Úgy éreztem, hogy a hangja egyenesen a szívemhez szól: „Légy nyugodt, szeretlek.”

Amikor a prédikátor megismételte a hívást, a hang megint a szívemhez szólt, s én válaszoltam. Az gyülekezetben a prédikátor imádkozott értem, és én örömteljes szívvel tértem haza.

Ezen az éjszakán, életemben először, nyugodt álmom volt.

Az evangéliumi előadások sorozata végén, további 150 emberrel együtt, megkeresztelkedtem. Azon 110 000 ember között voltunk, akik a három hétig tartó, 2027 helyen egyszerre történő evangéliumi előadásorozat végén, 2016-ban megkeresztelkedtek.

Amikor kiléptem a keresztelődencéből, szívbeli békét és szabadságot éreztem. Elkezdtem szeretni az embereket, mert rájöttem, hogy Isten soha nem hagyott el engem. Szeretem Jézust, aki meghalt értem, és hiszem, hogy egy napon visszaadja nekem a szüleimet.

Ma 25 éves vagyok. Kézimunkákat készítek és árulok.

Ha szülők vagytok, és van kényelmes otthonotok, kérlek benneteket, gondoskodjatok valamely rászoruló gyermekről. Ne mondjatok neki csúnya szavakat, mert felnőttként se fogja azokat elfelejteni.

Ha hozzám hasonlóan ti is árvagyerekként nőttetek fel és ez fáj nektek, tudnotok kell, hogy a békét csak akkor találjátok meg, ha beengeditek Jézust az életekbe. Jézus igazi szülőként megvigasztal és nyugalmat ad.

A történettel kapcsolatban

- A Delphine további traumát élt át, amikor középiskolás diákként meglátogatta a Kigalii népirtás áldozatainak emlékművét. Miután megtekintette a népirtás borzalmait, hat hónapig nem

tudott megszólalni. Amikor újra elkezdett beszélni, a hangszíne véglegesen megváltozott.

- Nézzétek meg a róla készült videós felvételt a következő linken: bit.ly/Delphine-Uwinez.
- A Facebook-oldalunkról töltsétek le a közepes méretű képeket, erről a történetről: bit.ly/fb-mq. Ezeket a képeket vasárnap töltsük fel, hat nappal azelőtt, hogy a történetet közzétegyük a Facebookon.
- A nagyobb felbontású képek letölthetők az ADAMS adatbázisból: bit.ly/Orphan-of-Genocide
- A nagy felbontású felvételek, a 13. szombati projektjeinkről, szintén az ADAMS adatbázisból tölthetők le: bit.ly/ECD-projects-2019.

Rövid tények

- Ruanda mezőgazdász ország, ahol a lakosságnak mintegy 90%-a főleg mezőgazdasági tevékenységet folytat, a túlélésért.
- Ruanda annak a három afrikai országának az egyike, ahol vadon élő hegyi gorillákat lehet megfigyelni. A Gorillák a leggyakoribb típusú majmok Közép-Afrikában, amely Ruanda nyugati részét is magába foglalja. A Gorilla-turizmus az ország fő bevételi forrása, amely Ruandának évente több millió dollárt hoz.

2019. november 23.

8. YVONNE NŐVÉR

Yvonne Mushimyimana, 27 éves

Ruanda

Yvonne boldogan elvállalta, hogy énekel a középiskolai koncerten. Kölcsönkért a barátaitól testhez álló, szűk ruhát, tarka sminket használt, hogy magára hívja a nézők figyelmét. Aztán szívből énekelt.

A koncert után a diákok köréje gyűltek. „Miért nem kamatoztatod a talentumodat?”, kérdezte egyikük. „Ez a cucc jól áll neked, nem kelene hosszú szoknyát viselned”, mondta a másik lány.

„Nem illik a szépségedhez és az édes hangodhoz az adventista lányok öltözéke.”

Yvonne örült a dicséreteknek, és elfogadta új barátai meghívását, hogy maradjon ott a koncert utáni bulin. Adventista osztálytársai majdnem mind visszamentek a gyülekezetbe a szombatkezdésre.

Szombat reggel Yvonne, szokása szerint, megjelent az istentiszteleten. A gyülekezeti vezetők azonban megtudták, hogy ő és még négy diák visszamaradtak bulizni. Mind az öt diákot megbüntették.

Négyen bocsánatot kértek és megígérték, hogy többet nem fordul elő. Yvonne azonban nem volt hajlandó bocsánatot kérni.

„Nem tudom megtenni”, mondta a lelkipásztornak. „Énekelni és táncolni akarok.”

Elmaradt a szombati istentiszteletekről. Másként kezdett öltözöködni, járni. Bármerre járt, az emberek mindenütt utána fordultak. Hamarosan ő lett az egyik legnépszerűbb lány az iskolában.

A népszerűsége még tovább nőtt, amikor saját dalokat szerzett. Első szerzeménye az iskola első számú slágere lett, ő pedig boldogan mosolygott, amikor látta, hogy a tanárok és a diákok hallgatják a dalát.

Yvonne új élete nagyon időigényes volt, elkezdett lógni az órákról. A záróvizsgákat mégis magas osztályzatokkal sikerült letennie. A tanárok csodálkozva kérdezték tőle, hogyan sikerült ilyen magas osztályzatokat kapnia, holott alig járt az órákra.

Nem tudott mit válaszolni, de magában azt gondolta, hogy azért volt, mert édesanyja imádkozott érte.

Az egyetemen, Ruanda fővárosában, Kigaliban, Yvonne keményen dolgozott azon, hogy pop-sztár legyen belőle. Yvonne nővérnek nevezte el magát, és a dalait profi zenei stúdióban vételeztette. Videofelveleket készített, és bárókban, éjszakai klubokban lépett fel. Továbbá feljavította ruháit és sminkjét, hogy popsztár stílusú legyen.

Mindkét fülében három-három fülbevalót viselt és az orrában piercinget. Kitetováltatta magát.

A Kelet-Ruandában maradt szülei nagyon szomorúak voltak, pénzt se küldtek neki többé.

De Yvonne nem adta fel. Amikor látta, hogy a koncertek nem hoztak elég pénzt a számlák kifizetéséhez, megpróbált egyik áruház konfekciós részlegén elhelyezkedni. Végül aztán óvónői állást vállalt.

A gyerekeket lenyűgözte Yvonne megjelenése az óvodában, aki szakadt farmer-rövidnadrágban és testékszerekkel érkezett közéjük. A gyerekek otthon azt kérték a ledöbbszent édesanyáktól, hogy ők is viselhessenek tetoválást és testékszert. Amikor az anyák megtudták, hogy az új óvónő inspirálta a gyerekeket, az óvodába rohantak, hogy panaszt tegyenek.

Ezek az állandó panaszok elszomorították Yvonnet, aki csak a hétvégéknek élt, amikor felléphetett az éjszakai lokálokban.

Az ének és tánc azonban nem enyhített a bánatán. Nem tudta mit tegyen.

Egy nap éppen otthon ült, amikor meghallotta a prédikátor hangját a közeli adventista gyülekezetből. Nem akarta hallgatni a prédikációt. Becsapta a hálószoza ajtaját és felhangosította a zenét.

Az igehirdető másnap ismét prédikált. Aztán harmadnap is. A közeli Ruyenzi adventista gyülekezet háromhetes evangéliumi előadássorozatot tartott.

Végül Yvonne engedett a nyomásnak és elkezdte hallgatni a szobájában a prédikációkat. Az Ige szavai melengették Yvonne szívét. Elkezdett járni az imaházba. Az utolsó előadási nap ő is megkeresztelkedett, és hangját Istennek szentelte.

Yvonne ma 27 éves és az óvodában dolgozik. Keresztényi énekeket énekel, Isten dicsőségére komponál, és a gyülekezetének egyetlen női vezetője.

„Hálás vagyok Istennek, hogy akkor is vigyázott rám, amikor a magam útját jártam. Ha nem oltalmazott volna, ma már talán halott lennék.”

Különösen hálás a szüleinek, akik a bibliai értékek szerint nevelték őt. Már látja, mennyire igazak a következő szavak: „Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint; még mikor megvénhedik is, el nem távozik attól” (Példabeszédek 22,6).

„Biztos vagyok benne, hogy anyám tanításai segítettek nekem, amelyeket gyerekkoromban kaptam tőle. Bár idáig ellentétben álltam Istennel, anyám szavait a szívemben hordoztam.”

A történettel kapcsolatban

- Nézzétek meg Yvonneról készült felvételünket a YouTube-on: bit.ly/Sister-Yvonne.
- Hallgassátok meg Yvonne énekét a YouTube-on: bit.ly/Sister-Yvonne-video.
- A Facebook-oldalunkról töltsétek le a közepes méretű képeket erről a történetről: bit.ly/fb-mq. Ezeket a képeket vasárnap töltjük fel, hat nappal azelőtt, hogy a történetet közzétesszük a Facebookon.
- A nagyobb felbontású képek letölthetők az ADAMS adatbázisból: bit.ly/Sister-Act-Yvonne
- A nagy felbontású felvételek, a 13. szombati projektjeinkről, szintén az ADAMS adatbázisból tölthetők le: bit.ly/ECD-projects-2019.

Rövid tények

- Az egészségügyi szolgáltatások jelentős javulása Ruandában, az elmúlt tíz évben, az emberek egészségének általános javulását eredményezte, és az átlagos élettartam növekedését eredményezte, azaz 10 évvel megemelte.

2019. november 30.

9. NEM KERESZTÉNY KÖNYV ÁLTAL MEGMENTVE

Ilaya, 50 éves

Kelet – Közép-Afrikai Divízió

A Szentírás beható tanulmányozása útján Kelet-Afrikában már sokan csatlakoztak a Keresztény Adventista Egyházhoz.

Ellenben, Ilaya (e: ilajdzsa) úgy talált rá az adventista egyházra, hogy behatóan tanulmányozta a nem keresztény szent könyvet.

Ilaya vallásos iszlám családban nőtt fel, Kelet-Afrikában, ahol az egyetemi tanulmányai idején nagyon is kiemelkedett. A vallás alapjait

életének alapjául nyilvánította; hasonló pályán végzett még a Közel-Kelet három országának egyetemlein.

A saját országában kiemelkedő vallási vezetőként lépett fel; többek között az ő felelőssége volt, hogy felügyelje az országában a misszionáriusi munkát.

Azonban amikor elment egy olaszországi tanulmányi útra Rómába, látta a házakon a feliratokat, miszerint Isten azt parancsolta az embereknek, hogy pihenjenek az Úr pihenőnapján. A Szentírásból megtudta, hogy az Úr pihenőnapja a szombat, ellenben Rómában azt tapasztalta, hogy az emberek vasárnap zárják be az üzleteiket és vasárnap mennek a templomba.

Még más is zavarta Illahát. Az olaszországi, ősi ásatások megtekintése során észrevette, hogy az embereket vízbe merítéssel keresztelték meg, mint a Jézust a Jordán folyón. Azonban neki és más akadémiai utazóknak azt mondták, hogy a keresztelést ma már a keresztelendő fejének meglocsolásával végzik. A Bibliában nem talált utasításokat egy ilyen keresztelési módot illetőleg.

Visszatérve otthonába figyelmesen áttanulmányozott hat fejezetet a maga szent könyvéből, azt a részt, amely Jézusról szólt. Különösen a 19. fejezetre összpontosított, amelyet most Ellen White „Jézus élete” című könyvével kezdett összehasonlítani.

Ilaya életének 40 éve alatt senki se prédikált neki Jézusról. A maga szent könyvéből tudott meg annyit, hogy Jézus nagy próféta volt, de csak egyszerű ember, mint bárki más. Most a szent könyvében olvasott még Jézus istenségéről, haláláról, teremtői erejéről és földi csodáiról.

A 3. fejezetben, a 45. és 46. versekben elolvasta a lenyűgöző szavakat, amelyekből megértette, hogy Jézus valójában az Isten.

Kinyitotta a Bibliát és az olvasottakat összehasonlította az Ésaías próféta által feljegyzett szavakkal: „Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, és az uralom az ő vállán lesz, és hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének!” (Ésa 9,6)

Ilaya ekkor elhatározta, hogy magasztalni fogja Jézust.

„A szent könyvem segített megérteni Jézus isteni voltát és Jézust, mint Teremtőt. Rögtön úgy döntöttem, hogy elfogadom Jézust

Teremtőnek, Úrnak és életem Megváltójának”, mondta az interjúban. „Erről még senki nem beszélt nekem.”

Miközben Ilaya egy olyan templomot keresett, amelyben többet megtudhatott Jézusról, eszébe jutottak neki a nyilvános utcai találkozók, az úgynevezett Párbeszéddek (Dialógusok), amelyekben a nem keresztény vallás vezetői összehasonlították hitüket a keresztények hitével, az adventistákat is beleértve.

Az adventisták bármely más keresztény egyháznál inkább kihívást intéztek papjainkhoz Jézus istenségének kérdésében.

Szombaton tehát elment az adventista gyülekezetbe.

Néhány nap múlva kénytelen volt elmenekülni, a feleségével és kisgyermekével, egy másik városba, mert a rokonai rájöttek, hogy érdeklődik a kereszténység iránt és azzal fenyegetőztek, hogy megölik őt.

Ilaya és a felesége, mindjárt az első szombaton felkereste az ottani adventista gyülekezetet, éppen amikor a gyülekezet kéthetes evangéliumi előadásorozatát kezdett Alain Coralie lelképásztorral, a Keresztény Adventista Egyház Kelet – Közép-Afrikai Divíziójának ügyvezető titkárával.

Az evangéliumi sorozat végén, Ilaya és a felesége, Josephina aláírási keresztesség által szövetséget kötött Istennel.

Ilaya ma 50 éves és vágyakozva hirdeti a Jézus általi üdvösséget, azoknak, akik még soha nem is hallottak róla. Evangéliumhirdetésének és könyvterjesztői munkájának köszönhetően már sokan megkeresztelkedtek. A gyülekezetében még diakónusként is szolgál.

Talán valaki azt mondaná, hogy Ilaya megtérése nagy árat követelt, ő azonban semmin se változtatna.

„A Filippi 3,7-14-ig terjedő szövegrésze azt a kihívást állítja elélem, hogy mindent, amivel rendelkezünk, tegyünk félre és tartsuk értéktelennek, csakhogy Krisztust megnyerjük. Félre tettem a tágabb családi kört, a nagyszerű vallási egyetemeket, ahol tanultam, a diplomákat és a hivatásaimat, a rangos pozíciókat a társadalomban, a magas állami fizetést azokban az államokban, ahol dolgoztam. Most csak Jézus Krisztusra összpontosítok.”

Azokhoz szólva, akik elolvassák az élettörténetét, Ilaya ezt üzeni: „Azt kívánom, hogy megbánva bűneiteket Jézusra összpontosítsatok, hogy üdvözülhessetek.”

A történettel kapcsolatban

- Ez az adventista missziós folyóirat csupán Ilaya nevét említi meg, nem beszél a hollétéről azért, hogy megvédje az életét és a magánéletét, mert az emberek, akik elhagyják az ő vallását, gyakran támadásoknak vannak kitéve, s olykor halállal büntetik őket.
- A Facebook oldalunkon töltsétek le a közepes méretű képeket e történettel kapcsolatban: bit.ly/fb-mq. Ezeket a képeket mindig vasárnap töltjük fel, hat nappal azelőtt, hogy a történetet közzétesszük a Facebookon.
- A nagyobb felbontású képek letölthetők az ADAMS adatbázisból: bit.ly/Saved-by-Non-Christian-Book
- A nagy felbontású felvételek, a 13. szombati projektjeinkről, szintén az ADAMS adatbázisból tölthetők le: bit.ly/ECD-projects-2019.

2019. december 7.

10. A PÉNZTELEN KÖNYVELŐ

Martha Ethana Chiwaka, 45 éves

Etiópia

Martha Ethana Chiwaka nagy bajban volt.

Az egyik Addisz-Abebai bank könyvelőjeként Martha (a továbbiakban: Márta) szépen keresett. Azonban minden hónapban pénz nélkül maradt még a következő fizetés előtt.

Mivel könyvelő volt, óvatosan tervezte a kiadásait. Amikor megkapta a fizetését, mindjárt félretette a tizedet, majd kifizette a kis házá-
nak lakbérét, utána vett fehérlisztet, hogy kenyeret süssön, olívaolajt, fűszert, szép ruhát és cipőt.

A hónap utolsó hetén azonban mindig szűkösen élt. Nem volt pénze, ezért alig evett. Megtakarítani semmit nem tudott a fizetéséből.

Márta aztán férjhez ment a szintén könyvelő munkatársához. Ekkor együtt tervezték a havi kiadásokat. De még a hónap vége előtt elfogyott a pénzük.

„Miért nincs megáldva a pénzünk?”, vetette fel a kérdést Márta. Azonnal támadt egy ötlete. „Talán azért nem áldja meg Isten, mert az ő szent napján is dolgozok.”

Ezen gondolkodva, mintha isteni hang kérdezte volna: „És miért dolgozol szombaton? Ha megtartod a parancsolataimat, megáldom a pénzedet”.

Mártának eszébe jutott, hogy a szüleivel valaha eljárt a szombatiskolába. Amikor azonban 21 évesen elhelyezkedett, elmaradt a gyülekezetből.

Etiópiában hat napos a munkahét, és a legtöbb munka mindig szombatra marad.

Márta szegény családban nőtt fel, ezért szép banki fizetésre vágyott.

Mindig beadta a tizedet, ahogy azt a gyermek-szombatiskolában megtanulta. Néha benézett a gyülekezetbe, általában szombat délután, a banki munkaidő után, és átadta a pénzt a pásztornak. Más alkalommal megkérte egyik adventista barátját, hogy vigye el a borítékot a gyülekezetbe.

Annak ellenére, hogy hűséges sáfár volt, sohasem volt elég pénz a házban. Istentől kért segítséget.

„Kérlek, segíts nekem találni egy másik munkát, ahol nem kell szombaton dolgoznom”, imádkozott.

Egy hónapon át, minden áldott nap imádkozott, de semmisen történt.

„Engedd meg, kérlek, hogy ott hagyjam ezt a munkát”, mondta a férjének. „Megsértem Isten akaratát, ezért vagyunk mindig pénztelenek. Ha Isten megáldja, a te fizetésed is elég lesz nekünk.”

„Igen, ott kell hagynod ezt a munkát”, mondta a férje.

Márta férje is adventista hívő volt, és már régóta mondani akarta neki, hogy nem kellene szombaton dolgoznia.

Márta azonban nem hagyta ott a munkáját. Tovább dolgozott, de tovább imádkozott is.

Két év telt el, s már nem bírta tovább ezt a nyomást. Gyakran hallotta, mintha egy hang ezt mondaná neki: „Most a legalkalmasabb felmondani. Most a legalkalmasabb felmondani. Most a legalkalmasabb felmondani.”

Ez elviselhetetlenné vált a számára. Miután böjtölt és öt napig imádkozott, bejelentette a bankban a felmondását.

A felettesei nyugtalanok lettek. Jó munkás volt, és nem akarták őt elveszíteni. Felkínáltak neki egy másik állást, ahol szombatonként néha kimaradhatott volna a munkából.

De Márta nem esett kísértésbe. Itt az ideje, hogy hűséges legyen Istenhez, miután hosszú ideig sértette az akaratát.

A bankból kilépve nyugalom és öröm töltötte el. Nem érezte magát ilyen jól már 13 éve, attól fogva, hogy elkezdett dolgozni a bankban.

Eltelt egy hónap, és először történt meg, hogy ő és a férje nem maradtak pénz nélkül. Alig tudták elhinni.

„Ettől a naptól fogva hiszek Istennek, és tudom, hogy megáldja a fizetésedet, hogy elég legyen a számunkra”, mondta a férjének.

Ez a házaspár nem változtatott a szokásain. Továbbra is megveszik a lisztet a fehér kenyérhez, meg az olívaolajt, a fűszereket, a ruhát és a cipőt. De mégis mindig van elég pénzük.

„Nem világos, hogy honnan folyik a pénz, de most áldás van a családomon”, vallja Márta. „Istennek engedelmeskedni jobb, mint pénzt keresni.”

E negyedévi, 13. szombati adományaink támogatásával gyermekszombatiskolai osztályterem épül Etiópiában. Ily módon több gyermek, mint Márta is, amikor kislány volt, tanulhat majd a szombat és a tized fontosságáról.

Köszönjük, hogy átadjátok a 13. szombati adományaitokat.

A történettel kapcsolatban

- Amikor Márta vívta a szombat tisztelése körüli harcát, a megbocsátásra és az áldásra vonatkozó isteni ígéretekre támaszkodott, amelyeket a Zsoltárokból talált: „Áldjad én lelkem az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét. Áldjad én

lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről. Aki megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet.” (Zsolt 103,1-3)

- Márta nem talált másik munkát. Ehelyett úgy döntött, hogy figyelmet fordít az otthonuk gondozására és a főzésre. A helyi gyülekezetében is tevékeny hívő, részt vesz a börtönszolgálatban, a bibliatanulmányozó csoportban, az ifjúsági programokon, a szamaritánus szolgálatban – a betegek és az idős hívők látogatásában, az egészségügyi programokban és a pénteki istentiszteleteken.
- A Facebook-oldalunkon töltsétek le a történetről készült, közepes méretű képeket: bit.ly/fb-mq. Ezeket a képeket vasárnap töltsük fel, hat nappal azelőtt, hogy a történetet közzétesszük a Facebookon.
- A nagyobb felbontású képek letölthetők az ADAMS adatbázisból: bit.ly/Accountant-Without-Money
- A nagy felbontású felvételek, a 13. szombati projektjeinkről, szintén az ADAMS adatbázisból tölthetők le: bit.ly/ECD-projects-2019

2019. december 14.

11. NINCS VESZTENI VALÓJA

Sintayehu Kidane Berhanu, 39 éves

Etiópia

Sintayehu Berhanu első két egyetemi éve az Addisz-Abebai egyetemen nagyon gyorsan elmúlt. Akkor az egyik tanárnője a vizsgát Statisztikából szombatra tűzte ki. Ha nem megy ki a vizsgára Sintayehu nem diplomázhat le.

A fiatalember mindig jól viselkedett és szépen odafigyelt az előadásokon. Sintayehu a tanárnő segítségét kérte: „Én hiszem, hogy a szombat a nyugalom napja”, mondta. „Ilyenkor Isten tiszteletével töltöm a napot. Maradhatnék-e inkább a gyülekezetben?”

A tanárnője megvetően felnevetett.

„Ez egy akadémiai intézmény. Vallásmentesek vagyunk, és nem foglalkozhatunk ilyesmivel”, felelte.

Sintayehu ragaszkodott a dologhoz: „Bocsánat, de a hitemről van szó. Hajlandó volna-e megváltoztatni a vizsga időpontját?”

„Az lehetetlen”, válaszolta a tanárnő.

Sintayehu, aki a családjában az első adventista hívő, elmondta a rokonainak, milyen helyzetbe került, és megkérte őket, hogy imádkozzanak érte. De ahelyett, hogy támogatták volna, nyomást gyakoroltak rá, hogy ki kell mennie a vizsgára. Egyik nagybátyja, aki Németországban élt, arra emlékeztette, hogy ő a legidősebb és felelős a hat öccséért és a két húgáért. A szülei rövid idővel korábban meghaltak.

Az USA-ban élő egyik rokona, lyukat találva az egyházi szabályzatban, ezt ajánlotta neki: „Miért ne mehetnél ki a vizsgára, aztán majd szépen megkeresztelkedsz. A keresztség úgyis olyan, mintha zuhanyoznál. Az USA-ban sokan többször is megkeresztelkednek.”

Sintayehu, aki még gyermekkorában megkeresztelkedett, amikor az Akiki misszióiskolába járt, elutasította ezt az ajánlatot: „Hiszem, hogy a keresztség egyszeri esemény. Nem szabad újra és újra megtenni ezt. Isten az Úr, aki azt mondja, hogy tartsuk meg a szombatot.”

Még egy adventista lelkész is arra buzdította, hogy menjen ki vizsgázni.

„A sátán be akar csapni téged. Megpróbálja megsemmisíteni az összes évet és erőfeszítést, amit a tanulásba befektettél.”

De Sintayehu nem engedett a nyomásnak.

„Hiszem, hogy a mennyben lakozó Isten tudja, mi történik most az életemben. Ha tudja, és nem szól bele, akkor azt jelenti, hogy valami jobbat akar nekem adni. Ki kell várnom.”

Sintayehu nem ment ki vizsgázni, a tanárnő pedig rossz jegyet adott neki. Ő azonban nem szomorkodott, tudta, hogy nincs vesztenivalója.

A következő évben ismét eljárta a statisztikaórákra. Ugyanaz a tanárnő tanított, és a vizsgát ismét szombatra tette. Megint nem ment ki a vizsgára, így évet veszített. Amikor harmadszor se ment ki vizsgázni, és ismét megbukott, kidobták az egyetemről.

Az egyetem szabályai azt írják elő, hogy a hallgatónak el kell hagynia a tanulmányait, ha háromszor átugorja a vizsgát, vagy nem teszi le.

Sintayehu azt hitte, hogy ezzel véget is értek a tanulmányai, de nem aggódott. Tudta, hogy nincs vesztenivalója.

Elhelyezkedett az adventista óvodában, Debre Zeyitban, amely 40 km-re van Addisz-Abebatól.

Egy év elteltével az egyetem bejelentette, hogy megváltoztak a szabályok, mivel az elmúlt félévben az egyetemnek nagyszámú hallgatót kellett kidobnia, akik háromszor elbuktak a vizsgákon. Úgy döntöttek, hogy a 2,0 vagy annál magasabb átlagot elért hallgatók ismét tanulhatnak. Sintayehu visszament az egyetemre és ismét elkezdett járni a statisztikaórákra, immár negyedszer. A korábbi tanárnoje ott hagyta az egyetemet, ő pedig könnyedén átment a vizsgán.

Miután lediplomázott, az egyik Addisz-Abebai adventista iskola azonnal felkínált neki egy állást, az óvodában szerzett köztisztelőnek köszönhetően.

Később mesterfokozatot szerzett, majd elkezdett dolgozni az Adventista Világrádióban (AW). Ma az adventista rádió- és TV-állomás televíziós producere.

Sintayehu egyik kedvenc elfoglaltsága a hajdani Addisz-Abebai egyetemen megismerkedni az egyetemi hallgatókkal és bátorítani őket. Itt sok egyetemi hallgatónak gondja van a szombati előadások miatt. Sintayehu biztatja őket, hogy maradjanak hűek Istenhez, tartásuk meg a szombatot, mert nincs mit veszteniük.

„Az egyetemi kollégáim azt hitték, hogy sokat veszítettem, mert kidobtak az egyetemről. Lehet, hogy ők előbb végeztek, és azonnal alkalmazták őket. De nekem most jobb, mint nekik. Ha elbocsátják őket a munkából, vagy nehéz helyzetbe kerülnek, mindent elveszhetnek. Én semmit nem veszítek. Van Istenem és Ő a mindenem.”

A történettel kapcsolatban

- Sintayehu a hetedik osztályba járt, amikor megkeresztelkedett, az első istentiszteleti tapasztalatát éppen a Távoli hírek felolvasásával szerezte, amelyet ezer egyetemista előtt kellett előadnia. Talán ma is felolvassa a szombatiskolában éppen ezt az ő saját tapasztalatát.
- A szombattartási harcának idején, a következő igehelyre hivatkozott: „Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik,

minden javukra van, mint akik az ő végzése szerint hivatalosak” (Róma 8,28).

- Életének vezérgondolata a következő: „Hiszem, hogy Isten uralkodik; hogy tudja és látja, mi történik az életemben. Amikor átadom neki minden gondomat, mindjárt könnyebben érzem magam. Nyugton vagyok és szemlélem, mit tesz Isten, és nem aggodalmaskodok.”
- Nézzétek meg a Sintayehuról készült felvételünket, itt: bit.ly/Sintayehu-Berhanu.
- A Facebook-oldalunkon töltötték le a történettel kapcsolatos, közepes méretű képeket: bit.ly/fb-mq. Ezeket a képeket vasárnap töltjük fel, hat nappal azelőtt, hogy a történetet közzétesszük a Facebookon.
- A nagyobb felbontású képek letölthetők az ADAMS adatbázisból: bit.ly/Nothing-to-Lose-Ethiopia
- A nagy felbontású felvételek, a 13. szombati projektjeinkről, szintén az ADAMS adatbázisból tölthetők le: bit.ly/ECD-projects-2019

2019. december 21.

12. AZ ÁRVAGYEREK ÁRVAHÁZAT VÁSÁROL

Patrick Kayend Omughamay

Kongói Demokratikus Köztársaság

Neveztek már titeket kuruzslónak (varázslónak, gyógyítónak)? A 14 éves Patrickot mindenki kuruzslónak nevezte, amikor meghalt az édesanyja.

Patrick családja Kinshasában élt, a Kongói Demokratikus Köztársaság fővárosában, és a kilenc gyerek közül ő volt a legidősebb.

A családról az édesanyjuk gondoskodott, ám amikor meghalt, az összes teher Patrick vállát nyomta.

Mivel nem bírt dolgozni, házról-házra járt kéregetni. A szomszédok meg voltak győződve arról, hogy sarlatán, és nem voltak hajlandók neki segíteni. Egy évvel később a hatóságok árvaházba helyezték, ahol ételt és oktatást kapott.

Amikor 21 éves lett, az árvaházat bezárták, ő meg visszatért régi lakhelyére. Az emberek suttogva beszéltek egymásnak: „A sarlatán visszatért”.

A következő két év volt a legnehezebb a számára. Nejlakonokat töltött meg vízzel és azt próbálta eladni.

Egy mangófa alatt élt, és órákat töltött azzal, hogy az életéről gondolkodott. A jövőt illetően semmi reménye sem volt.

Az egyetlen fényes pont az életében a gyülekezet volt, ahova minden szombaton elment. Édesanyja adventista hívő volt.

Egyik szombaton egy adventista orvos, Jack Cavalle, összehívta a fiatalokat. Segítséget nyújtott mindenkinek, akinek fenntartható ötlete volt egy kisvállalkozáshoz. Patrick internet kávézót akart nyitni.

Jack mindjárt mondta neki, hogy az sokba kerülne, de azért felkínált neki 50 amerikai dollárt, kisebb címletekben.

Nem tudta mit tegyen, ezért megmutatta a pénzt a gyülekezeti vénnek.

„Mindenekelőtt tizedet kell adnod”, mondta neki a gyülekezet vezetője.

Patrick elgondolkodott: „A gyülekezeti vén ellenem van? Amúgy sincs elég pénzem, ő meg azt akarja, hogy tizedet adjak”.

A gyülekezeti vén felolvasta Patricknak a tizedről szóló igehelyeket, melyet követően Patrick átnyújtott neki 5 dollárt. A gyülekezeti vén imádkozott Patrickért, majd így szól: „Isten legyen veled”.

Patricknak maradt tehát 45 amerikai dollárja. Némi gondolkodás után vásárolt egy nagy esernyőt, egy asztalt és két törött mobiltelefont, amelyen csak hívni lehetett.

Kitette az asztalt az utcára, és ilyen feliratot tett rá: „Nyilvános telefon”. Remélte, hogy az emberek fizetnek majd, hogy felhívjanak valakit az ő mobiltelefonjának valamelyikéről.

A szomszédok azt sejtették, hogy a vállalkozása tönkremegy. „Milyen üzletelés ez? Ez nem működhet.”

A kiadásokat leszámítva Patrick naponta 2,5 amerikai dollárt keresett. Kibérelt egy csónakos motorkerékpárt, és éjszakánként szállítást kínált az embereknek. Egy idő elteltével 300 amerikai dollárt sikerült megtakarítania.

Aztán elment a dolgozó emberek találkozójára, ahol a lelkész ígéreteket kért, hogy támogassák az evangéliumi előadásorozatot, Kinshasában. A mai napig Patrick nem tudja, miért ígért akkor 200 dollárt.

A barátai nagyon rossz húzásnak tartották ezt a dolgot. „Ugyan hogy adhatnál 200 dollárt? Milyen munkát végzel te?”

Eltelt egy hónap, és Patrick kételkedni kezdett abban, hogy okosan döntött.

Aztán egyik nap, a telefonos asztal mellett állt, amikor egy idegen lépett hozzá, és felajánlott neki egy laptopot, 120 dollárért. Patrick úgy gondolta, hogy a laptop segíthet neki üzleti tevékenységének bővítésében, de csak 80 dollárja volt.

Az idegen azt mondta, hogy az túl kevés, és továbbment. Egy idő múlva azonban mégis visszajött, és elfogadta a 80 dollárt a laptopért.

Másnap reggel egy másik idegen lépett az asztalához. Azt kérdezte, ismer-e valakit, akitől laptopot vehetne? Így szólt: „A barátomnak kellene egy laptop, és 600 dollárt is tudna fizetni érte.”

Patrick elment az idegennel a barátja lakására. Látva, hogy a laptop működik, az ember megkérdezte az árát.

Patrick rávágta: „600 amerikai dollár”.

„Adok neked 550 dollárt”, mondta neki az ember.

„Megegyeztünk!”, vágta rá Patrick.

Patrick hazafelé tartva alig tudta elhinni a történeteket. Vett egy laptopot 80 dollárért, amit másnap eladott 550 dollárért. Miután beadta a tizedet, kibővítette a munkáját, készített fából egy fülkét, ahol a telefonon kívül pénzváltási szolgáltatást is kínált.

Az üzlete szépen fejlődött. Nemsokára 300-400 dollárt keresett hetente, később meg már 2000 dollárra emelkedett a heti keresete.

Aztán egy szép napon Patrick megvette az árvaházat, amelyben valaha élt.

Ő és a felesége ma hat árvagyereket nevelnek és ugyanebben az épületben a számukra iskolát működtetnek. Az utcagyerekek ingyenes uzsonnát kapnak tőlük. Készen áll arra, hogy 50 amerikai dollárt adjon a gyülekezet minden özvegyének, akinek fenntartható ötlete van egy kisvállalkozáshoz.

A szomszédjai már nem nevezik őt sarlatánnak. „Az emberek azt beszéltek rólam, hogy sámán vagyok, Isten azonban megmutatta, hogy én az Ő gyermeke vagyok”, mesélte.

Köszönjük, hogy 2016-ban támogattátok a 13. szombati projektjeinket, és így gyermek-szombatiskolai osztálytermeket építhettünk Kinshasában, abban a gyülekezetben is, ahova Patrick és a családja jár.

E negyedévi adományaink egy részével a Kinshasai adventista klinika felépítését támogatjuk.

A történettel kapcsolatban

- Nézzétek meg a YouTube-on a Patrickról készült videót: bit.ly/Patrick-Omughamay.
- A Facebook-oldalunkon töltsétek le a közepes méretű képeket, a történettel kapcsolatban: bit.ly/fb-mq. Ezeket a képeket vasárnap töltjük fel, hat nappal azelőtt, hogy a történetet közzétesszük a Facebookon.
- A nagyobb felbontású képek letölthetők az ADAMS adatbázisból: bit.ly/Orphan-Buys-Orphanage
- A nagy felbontású felvételek, a 13. szombati projektjeinkről, szintén az ADAMS adatbázisból tölthetők le: bit.ly/ECD-projects-2019

Rövid tények

- A Kongói Demokratikus Köztársaság 1971 és 1997 között Zaire néven volt ismert.

2019. december 28.

A 13. SZOMBATI PROGRAM

Kezdő ének:	„E széles Föld telve van jelekkel”, Keresztény Himnuszok, 403
Köszöntő szavak	A szombatiskola vezetőjétől
Első ima:	
A program:	„Fájásaim vannak”
Adakozás	
Záró ének:	„Ott, hol örök az élet”, Keresztény himnuszok, 367

Záró ima

Megjegyzés: (A Távoli híreket bemutató személyeknek a történetet nem kell fejből megtanulniuk, de jól be kell gyakorolniuk, hogy szépen, folyékonyan, hangsúlyosan felolvashassák a rájuk eső részt.)

13. FÁJÁSAIM VANNAK

Frank Mbunga Mudibu, 39 éves

Niki Masela Mbunga, 34 éves

Niki Masela Mbunga kétségbeesetten hívta a férjét, Frankot, aki betegápolóként dolgozott a Kinshasai adventista kórházban.

„Fájásaim vannak”, mondta sírva. „Erős fájásaim vannak a hasamban.”

Niki nyolc hónapos terhes volt, miután négy évig imádkozott, hogy teherbe eshessen.

Frank konzultált a klinika orvosával, aki azt tanácsolta neki, hogy Niki vegyen be egy fájdalomcsillapítót, s ha még utána is fáj, akkor jöjjön be a kórházba.

Aznap éjszaka visszatértek a fájásai. Niki fáradt és gyenge volt, fel sem tudott kelni. Frank felhívta az orvost, aki azt mondta neki, hogy Nikinek azonnal kórházba kell mennie.

A kórházban megállapították, hogy Niki sok vért veszített vérátömlesztésre lesz szüksége. Azt tanácsolták, hogy el kell vinni Nikit egy nagyobb és jobban felszerelt kórházba.

Franknak azonban nem volt pénze egy drágább kórházra. Betegápolóként maga is tudta, hogy a felesége állapota kritikus. Megkérte az orvost, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt.

Az egészségügyi segédszemélyzet bevitte Nikit egy műtőbe, amelyben volt egy műtőasztal és egy kerek asztal az alapvető sebészeti kellékekkel.

Miközben Frank elhagyta a műtőt, látta, hogy az egyik orvosnő megpróbálta megtalálni a felesége karján a vénát, a transzfúzió megkezdéséhez.

A váróteremben az orvosok és a nővérek vigasztalták és bátorították Frankot.

„Ne féljen”, mondta egyikük. „Isten majd a segítségünkre lesz”, tette hozzá a másik.

Frank látta, hogy a személyzet imádkozik a feleségéért. Az egyik nővér őt is meghívta imádkozni.

„A műtét jól halad”, mondta. „Csak imádkozzatok tovább.”

Frank hitte, hogy Isten segíteni fog. Frank talált egy üres szobát, ahol letérdelt és így imádkozott: „Istenem, a feleségem különös személy a családjában. Ha hajlandó vagy segíteni, akkor mentsd meg a feleségemet. A szülei nem adventisták, de tudják, hogy a lányuk most ezen az adventista klinikán van. Ha meghal...” Frank hangja elcsuklott.

A klinika meghívott egy szakorvost, hogy asszisztáljon. A szakorvos azonban azt mondta a telefonba, hogy egy órán belül nem tud odaérni. Az orvosnő látta, hogy Niki nem fogja kibírni még egy teljes óráig, ezért hozzáfogott a műtétéhez. A klinika nem rendelkezik minden szükséges sebészeti eszközzel, de az orvosnő meg fog tenni minden tőle telhetőt.

Miközben az orvosnő mindent sterilizáltatott, elment az áram. A műtéttel azonban nem lehetett várni.

A sterilizálást hagyományos módon folytatták – tűz segítségével.

Amikor felnyitotta Nikit, mindenféle vért látott. Már túl késő volt – a baba szíve már nem dobogott.

Az orvosnő most minden figyelmét Nikire fordította, akiknek légzési nehézségei voltak. Csak arra gondolt, hogyan mentheti meg

az életét. Végül az asszony állapota stabilizálódott, majd Frankot is beengedték a szobába, hogy megnézhesse őt.

Niki komplikációk nélkül felépült, és a seb elfertőződése nélkül meggyógyult.

A klinika doktornője, Oliva Kisile azt mondta a házaspárnak, hogy aznap este Isten csodát tett.

„Isten kegyelmes volt hozzád. Légy hálás érte.”

Később még bizalmasan közölte Frankkal: „Emberi szemmel nézve, Nikire halál várt. Ez az egész az isteni kéz beavatkozása volt”.

Egy hónappal később, Niki és Frank, még mindig szomorúan a kisbabájuk elvesztése miatt, ám készségesen tett bizonyágot az Isten szeretetéről.

„Tapasztalatból mondom, Isten keze beavatkozik és életeket ment meg a klinikán”, meséli Frank.

„Ha a feleségemet átvitték volna egy másik kórházba, valószínűleg meghalt volna. Isten itt megőrizte az életét, mert a személyzet imádkozott érte.”

Ez a tapasztalatuk a nem adventista rokonokra is hatással volt. Niki apja nemrég így szólt Frankhoz: „Ti, adventista hívők, különös emberek vagytok, mert körülöttetek mindenfelé szeretet van”.

Ma ő is megkapja a teljes egészségügyi ellátást éppen ezen a klinikán.

E negyedévi, 13. szombati adományaink egy része a klinikai szolgáltatások fejlesztésére és bővítésére megy, valamint a szükséges orvosi eszközök és felszerelések beszerzésére és további klinikai helyiségek építésére.

„Különleges felhívást intézek minden hittestvérünkhöz, hogy támogassák pénzeszközeikkel ezt a klinikát. Erőtéljes missziós eszköz lehet, amely sok ember életét megérintheti”, mondja Frank.

Időközben Niki és Frank Isten kezébe helyezte a gyermekáldás utáni vágyát.

„Habár elvesztettük a kisbabánkat, hálás vagyok Istennek, mert a feleségem túlélte, és tudom, hogy Isten megteheti, hogy ismét lehessen gyermekünk.”

Köszönjük, hogy segítetek a Kongói Demokratikus Köztársaságban és máshol, a Kelet – Közép-Afrikai Divízióban élő emberek fizikai és lelki igényeinek kielégítésében, a mai, 13. szombati nagylelkű adományaitokon keresztül.

(Adománygyűjtés alkalmi zenekíséret mellett.)

A történettel kapcsolatban

- Nézzétek meg a Nikiről és Frankról készült videoklipet: bit.ly/Franck-Mudibu.
- A Facebook oldalunkon töltsétek le erről a történetről készült, közepes méretű képeket: bit.ly/fb-mq. Ezeket a képeket vasárnap töltjük fel, hat nappal azelőtt, hogy a történetet közzétesszük a Facebookon.
- A nagyobb felbontású képek letölthetők az ADAMS adatbázisból: bit.ly/Im-Hurting
- A nagy felbontású felvételek, a 13. szombati projektjeinkről, szintén az ADAMS adatbázisból tölthetők le: bit.ly/ECD-projects-2019.

A KÖVETKEZŐ NEGYEDÉVI TERVEINK

A következő negyedévben a Keresztény Adventista Egyház Generál Konferencia Inter-Európai Divíziójának a szükségleteire fogunk odafigyelni. Ezek pedig:

- Imaház és gyermekközpont a bulgáriai Szófiában.
- Missziós oktatóprogram megszervezése a prágai (csehországi) sérülékeny gyermekek számára.
- A darmstadti (németországi) Marienhöhe adventista iskola főépületének a felújítása.
- A Sagunto Adventist College kibővítése egy többcélú épület felépítésével a spanyolországi Valenciában.

A DVD teljesen ingyenes.

A történeteket angol nyelven a következő linken tölthetitek le: www.missionspotlight.org

A kiadó megjegyzése: Ha a szombatiskola tagjai valaha is felvetették a kérdést, hogy hová mennek a heti missziós adományaik, akkor talán az alábbi cikk hasznos lesz a számukra.

Mi történik a missziós adományainkkal?

Volt-e már valaha olyan érzésetek, hogy a missziós adományaitokat egy „fekete lyukba” teszitek?

Azt ugye tudjátok, hogy a tizenharmadik szombati adományaitokat mely országok, mely projektjeinek a támogatására külditek? De vajon mi történik a rendszeres szombati missziós adományaitokkal? Mire lesznek felhasználva?

Lehet, hogy meglep benneteket az a tény, hogy a heti missziós adományaitokból világszerte több mint 1000 misszionáriust támogatunk. Valójában, a heti missziós adományaitokat 70%-ban a missziós munka és a világegyház munkájának a támogatására költjük. A Generál Konferencia tehát pénzt különít el a divíziók, a Közel-Kelet, az Észak-Afrikai Unió, és az Izraeli Missziós terület számára, missziós tevékenységek megszervezésének és lefolytatásának céljával.

A többi pénzt a világegyház szolgálatában álló, különféle intézmények és ügynökségek kapják. Például ebből támogatjuk a Loma-Linda egyetem egészségügyi missziós munkáját, az Adventista Világrádió evangéliumhirdetését, meg az ADRA humanitárius szervezet tevékenységét.

Az utóbbi években, világviszonylatban, több millió ember, akik sok kísértéssel néznek szemben, ismerte meg a Jézus Krisztusban való üdvösséget, és csatlakozott a Keresztény Adventista Egyházhoz. E területeken ezer gyülekezetet szerveztünk meg. Azonban, miután megkeresztelkedtek, ezek az új hívők részesülnek-e megfelelő ápolásban? Vajon van-e hozzáférésük azokhoz az anyagokhoz és programokhoz, amelyek segítségével erősödhetnek az új hitükben, és fejlődhetnek a tanítványságban? Van-e ezeknek az új gyülekezeteknek elég lelkipásztoruk?

Missziós adományaitok világszerte támogatják a mű növekedését és fejlődését. Ha még több információt szeretnétek a világmisszióval kapcsolatban, akkor látogassatok el a honlapunkra: AdventistMission.org.

Köszönjük, hogy imáitokkal és pénzeszközeitekkel támogatjátok az Adventista Misszió projektjeit. Ti vagytok azok, akik hozzájárulnak ahhoz, hogy a világszerte élő emberek élete megváltozzon.

Gary Krause az Adventista Misszió irodájának az igazgatója.

TOVÁBBI ADATFORRÁSOK

A Kelet – Közép-Afrikai Divízió országai, azaz Etiópia, a Kongói Demokratikus Köztársaság, Ruanda, Tanzánia, Dél-Szudán és Kenya kulturális örökségével kapcsolatos, minden egyéb információért forduljatok a helyi könyvtárhoz, valamelyik utazási irodához vagy a kívánt ország nagykövetségéhez. Illetve egyszerűen írjátok be az ország nevét a web-böngészőbe.

A következő hivatalos weboldalak is hasznosak lehetnek a számotokra:

Etiópia hivatalos honlapja: bit.ly/GovEth

Wikitravel: bit.ly/KenyaTra

A Kongói Demokratikus Köztársaság hivatalos honlapja: bit.ly/GovCongo

CNN Travel: bit.ly/CongoTra

Ruanda hivatalos honlapja: bit.ly/GovRwa

World Travel Guide: bit.ly/RwandaTra

Tanzánia hivatalos honlapja: bit.ly/GovTan

Fodors: bit.ly/TanzTra

Dél-Szudán hivatalos honlapja: bit.ly/GovSSud

Lonely Planet: bit.ly/SSudTra

Kenya hivatalos honlapja: bit.ly/GovKen

National Geographic: bit.ly/KenTra

\$A Keresztény Adventista Egyház weboldalai:

Kelet – Közép-Afrikai Divízió: bit.ly/ECDSDA

Kelet-Kenya Uniós Konferenciája: bit.ly/EKUCSDA

Nyugat-Kenya Uniós Konferenciája: bit.ly/WKUCSDA

Észak-Tanzánia Uniós Konferenciája: bit.ly/NTUCSDA

Dél-Tanzánia Uniós Konferenciája: bit.ly/STUMSDA

Nyugat-Kongó Uniós Konferenciája: bit.ly/WCUMSDA

Dél – Csendes-óceáni Divízió honlapja: spd.adventist.org

Az Ausztráliai Uniós Konferencia honlapja: adventist.org.au

Új-Zéland Pacifik Uniós Konferencia honlapja: bit.ly/NZPUnionC

Pápua Új-Guinea Uniós Misszió honlapja: adventist.org.pg

Trans-Pacifik Uniós Misszió honlapja: bit.ly/TPUMSDA

Az Adventista Misszió DVD-je mindig ingyenes, és erről megnézhetitek a szóban forgó országokból érkező történeteket, valamint az adventista egyház Világmissziójának más történeteit. Kérjétek egy DVD másolatot a szombatiskola vezetőjétől, vagy töltsétek le a DVD-t itt: www.AdventistMission.org vagy pedig itt: www.AdventistMission.org/dvd.

Már a Facebook szociális hálózaton is megtalálható az AdventistMission (Adventista Misszió) folyóirata.

Olvassátok, kommentározzátok, osszátok meg a következő Facebook oldalon található történeteinket: www.facebook.com/mission-quarterlies.

CÉLMEGVALÓSÍTÓ ESZKÖZÖK

Összpontosítsatok a Világmisszióra és növeljétek heti missziós adományaitokat. Kérjétek meg a szombatiskola bizottságát, tűzzön ki elétek egy célt, mennyit szeretnétek összegyűjteni. (Legyen kicsit több mint az elmúlt negyedévben, osszátok el az elmúlt negyedév missziós adományait 14 részre: 12 rendszeres szombati missziós adomány és két rész tizenharmadik adományra.)

Mutassátok meg a hívőknek a negyedévi cél elérésének heti grafikonját. Emlékeztessétek a hívőket, hogy a mű a heti szombatiskolai missziós adományoktól függ.

A tizenkettedik szombaton tegyétek közzé a negyedév missziós adományairól szóló jelentést. Bátorítsátok a hívőket, hogy a tizenharmadik szombaton adakozzanak kétszer vagy háromszor annyit, mint az átlagos missziós adományba szoktak. A szombatiskola után számoljátok át és tegyétek közzé, mennyi gyűlt össze. Ez a gyors tájékoztatás bátorítani fogja a hívőket, hogy további igyekezetet fektessenek a missziós munka támogatásába.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága

Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.

Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya

Felelős: Želimir Stanić

Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2019

Istentiszteleti használatra